

"Kırk paralık bir meseleden, iktisat için ve ticaretin medarı olan emniyet ve istikameti muhafaza için şiddetli münakaşa etmiş." İzah eder misiniz? Mesele nedir, pazarlıkta münakaşa edilir mi?

"Abdullah ibni Ömer Hazretleri ki, Halife-i Resulullah olan Faruk-u Âzam Hazret-i Ömer'in (r.a.) en mühim ve büyük mahdumu ve sahabe âlimlerinin içinde en mümtazlarından olan o zât-ı mübarek çarşı içinde, alışverişte, kırk paralık bir meseleden, iktisat için ve ticaretin medarı olan emniyet ve istikameti muhafaza için şiddetli münakaşa etmiş."

"Münakaşa", en az iki kişi arasında meydana gelen, kontrolsüz ve sert bir şekilde fikir beyan edilmesidir. Bir çeşit ağız kavgasıdır.

Lakin burada "münakaşa" kelimesi ağız kavgası, sert tartışma manasında değil, sıkı pazarlık etme manasında kullanılıyor. Yani Abdullah ibni Ömer Hazretleri alışveriş yaptığı mal sahibi ile hem iktisatlı olmanın bir gereği olarak hem de ticaretin medarı olan güven ve istikameti korumak adına sıkı bir pazarlık yapmış.

"Çarşıdaki vaziyet iktisattan ve kemal-i akıldan ve alışverişin esası ve ruhu olan emniyetin ve sadakatin muhafazasından gelmiş bir halettir."

Abdullah ibni Ömer Hazretlerinin pazar yerindeki sıkı pazarlığı iktisat, evinin önünde fakirlere altın vermesi cömertliktir.

"Hanemdeki vaziyet, kalbin şefkatinden ve ruhun kemâlinden gelmiş bir hâlettir. Ne o hissettir ve ne de bu israftır.'" (1)

"Kırk paralık mesele" ise, malı biraz daha ucuz alabilme gayretidir. Kırk para bir kuruştur. Bir lira da yüz kuruştur.

Bu sıkı pazarlık etme, zengin birisi açısından görünüşte cimrilik gibi durabilir, ama pazarın güven ve istikameti açısından mühim ve zaruri bir davranış şeklidir.

İnsanın alışverişlerde ve ticaretinde akıllıca hareket etmesi gerekir. Bu, hem şahsi hem de içtimaî hayat için çok mühimdir. Herkes harcadığına ve alışverişine dikkat ederse, toplumun ekonomik düzeni de sağlam bir temel üzerine bina edilmiş olur.

Abdullah ibni Ömer Hazretlerinin iki üç kuruşluk basit bir alışveriş için sıkı bir pazarlık etmesi, cimrilik değil, ticaretin güven ve istikametini korumaktır. Bununla beraber şefkatin fevkalade inkişafından, birkaç kuruş için mücadele eden o mübarek zat, 200 kuruşu da kimseye hissettirmeden fakir ve garibanlara -Allah rızası için- veriyor.

(1) bk. [Lem'alar, On Dokuzuncu Lem'a](#).